

Motoristi

Moottoripyöräkerho 69 ry.

48. vuosikerta maaliskuu 2018

Autatko miestä mäessä?

MP69 messuilla

Kontion kukka

Sääntömääräinen vuosikokous 2018

***Tervetuloa Moottoripyöräkerho 69 ry:n
sääntömääräiseen vuosikokoukseen!***

*Kokous on sunnuntaina 22.4.2018
Kokouspaikkana NaapuriRavintola
Kirkkotie 1, 35500 Korkeakoski*

*Aloitamme klo 12.00 ruokailulle ja kokous klo 13.00.
Ruokailu on kokoukseen osallistuville jäsenille ilmainen.*

*Lisätietoja NaapuriRavintolasta:
<https://www.naapuri.net/>*

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY | VUOSIKOKOUKSEN ESITYSLISTA

Aika: 22.4.2018

Paikka: NaapuriRavintola, Kirkkotie 1,
5500 Korkeakoski

1. Kokouksen avaus

Kerhon puheenjohtaja Raimo Järvinen avaa kokouksen.

2. Kokouksen järjestäytyminen

Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, pöytäkirjan pitäjä, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi äänenlaskijaa.

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Todetaan. Kokous on laillinen, mikäli kokouskutsu on julkaistu kerholehti Motoristissa vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

4. Esityslistan hyväksyminen

Katsotaan esityslista.

5. Ilmoitusasiat

Käsitellään mahdolliset ilmoitusasiat

6. Kauden 2017 toimintakertomuksen, tilinpäätöksen ja tilintarkastajan/toiminnantarkastajan lausunnon hyväksyminen

Käsitellään kauden 2017 toimintakertomus, tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto ja päätetään niistä.

7. Tili- ja vastuuvapauden myöntäminen

Päätetään tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle kauden 2017 tileistä tilintarkastajan/toiminnantarkastajan lausunnon perusteella, tai muista toimenpiteistä, joihin lausunto antaa aiheutta.

8. Hallituksen jäsenten vaali

Valitaan kerholle hallitus, johon kuuluu puheenjohtaja ja 7-10 jäsentä.

9. Tilintarkastajien/toiminnantarkastajien ja heidän varamiesten vaali

Valitaan tilintarkastajat/toiminnantarkastajat ja heille varamiehet.

10. Kerhon jäsen- ja ainaisjäsenmaksu vuodelle 2019

Päätetään jäsen- ja ainaisjäsenmaksut vuodelle 2019. Sääntöjen mukaan ainaisjäsenmaksu on 15-kertainen vuosijäsenmaksuun verrattuna.

11. Kunniajäsenten kutsuminen

Kutsutaan kerhon kunniajäseniksi jäsenistön ehdottamat jäsenet.

12. Kontiokarhujen jakoperusteet

Päätetään, millä perusteilla Kontiokarhut jaetaan.

13. Kauden 2018 toimintasuunnitelma ja talousarvion hyväksyminen

Päätetään vuoden 2018 toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta.

14. Muut mahdolliset asiat

Käsitellään muut esille tulevat asiat, jotka kokous haluaa ottaa käsiteltäväkseen.

15. Kokouksen päättäminen

Kokouksen puheenjohtaja päättää kokouksen.

Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus

Vilsketta ja vilinää

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA | SELINA KUSTULA

Pikkujoulut, lähestyvän vuosikokouksen järjestelyt, messuille valmistautuminen, Talviralli, FEMAn kokous, koulutuskesän odotus, tulevan Kontiorallin sijainnin julkistus... Tuntuu, että kuhina on ollut kova, vaikka nyt eletään kuitenkin motoristien kannalta niin sanottua hiljaisempaa aikaa.

Minulla ja MP-messut tänä vuonna välistä, koska lomamatkani Balille sijoittui juuri tuohon tammi-helmikuun taitteeseen. Tarcoitus oli loikoilla kaksi viikkoa auringossa ja lukea vähintään neljä kirjaa siinä samalla. Eihän siinä niin käynyt, kun joka paikassa oli mahdollista vuokrata skoottereita. Käytännössä ajeltiin ympäriinsä pari viikkoa. Tästä on tulossa juttu jompaankumpaan kesän Motoristi-lehteen.

Tämä alkuvuoden Motoristi ei nimittäin minun Bali-muisteluita kaivannut. Saamme matkata ajassa taaksepäin vuosikymmeniä, auttaa italiaanoa hädässä, ihasella messuhulinaa Leuku-koiran kanssa sekä lämmitellä kamiinan äärellä Talvirallissa. Olemme aika etuoikeutettuja, kun jäsenistös-

tämme löytyy ihmisiä jakamaan kokemuksiaan meille sekä niitä, jotka järjestävät toimintaa.

Vuosikokous lähestyy jälleen ja toivottavasti joukoistamme löytyy jälleen aktiivisia tekijöitä. Itse henkilökohtaisesti toivon viestintään selkeyttä ja tekemiseen positiivista ja hyvää tunnelmaa. Tämä on kuitenkin meille kaikille harrastus töiden ohella ja sen täytyy olla hauskaa, vaikka velvollisuuksiin täytyykin tunnollisesti suhtautua.

Motoristi-lehti on kaikille tapahtumien järjestäjille hyvä yhteistyökumppani. Otathan siis ajoissa yhteyttä, jos olet tapahtumaa järjestämässä. Mitä paremmin viesti menee perille ja tapahtumien käytännön yksityiskohdista tiedetään, sitä helpompi sinne on kerhon jäsenten osallistua. Myös kuvat edelliseltä vuodelta tukevat hyvin tapahtumailmoituksia.

Toivottavasti nautitte tästä lukupaketista! Sitä oli mukava tehdä. Kiitos jälleen kaikille kirjoittajille ja kuvaajille.

Motoristi on Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n neljästi vuodessa ilmestyvä kerholehti. Nelivärinen, A4-kokoinen lehti jaetaan yli 2 000 osoitteeseen kerhon jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

Päätoimittaja ja taittaja:

Selina Kustula

Painopaikka:

Hämeen Kirjapaino Oy, Tampere

Motoristi ottaa mielellään vastaan lukijoiden lähettämää materiaalia. Toimituksella on kuitenkin oikeus m(u)okata sille lähetettyä materiaalia.

LEUKU-KOIRAN KUVA | LAURA LIIMATTA
KANNEN YLÄKUVA | JOUKO ANTTILA, JÄSEN #690
KANNEN ALAKUVA | OIVA LEPOLA

Motoristi 1/2018

- 2 Vuosikokouskutsu**
- 4 Päätoimittajan palsta**
- 6 Kohti uutta ajokautta**
- 9 Moottoripyöräambulanssi Suomeen**
- 10 Murinaa ja turinaa messuosastolla**
- 16 Auta miestä mäessä**
- 22 Jäsen #690**
- 26 Kontion kukka**
- 28 Kontio Pieksämäen lehdessä**
- 29 Kontion 2018 mökkivaraukset**
- 30 FEMA kokoontui Brysselissä**
- 32 Kaminan lämpöä ja ampumahiihtoa**

Kohti uutta ajokautta

PUHEENJOHTAJAN PALSTA | RAIMO JÄRVINEN

Vuosi vaihtui ja Suomi 100 vuotta jäi taakse. Varmaankin monista juhlavuoden teemoista vielä keskustellaan ja muutamat tahot jatkavat juhlavuotta vielä tänäkin vuonna. Sopii sitä 100-vuotistaivalta juhlistaa, koska seuraavaan on aikaa 100 vuotta.

Onneksi Etelä-Suomeenkin saatiin lumipeite juuri Moottoripyörämessujen 2018 alla, vaikka lumi ei pyöräilijän toivelistalla olekaan. Onneksi lumisade ei tullut sekoittamaan messupäivinä liikennettä, kun bussi- ja raitiovaunuliikenne olivat pysähdyksissä avajaispäivänä mielenilmaisun vuoksi.

MP69 oli moottoripyörämessuilla oma osasto perinteiseen tapaan ja mielestäni hyvällä paikalla melko lähellä pääkäytävää. Osastolla poikkesi kiitettävästi henkilöitä juttelemassa ja kyselemässä vuoden 2018 tapahtumista ja koulutuksista ja ostettiin samalla myös MP69-merkkejä ja -laattoja. **Juttelin muutamien MP69-jäsenten kanssa pidempään ja sain heiltä vinkkejä toiminnan tehostamiseksi. Otan ne hallituksen kokouksissa esille keväen aikana.**

Kiitokset vielä messuosaston järjestelyistä vastanneelle Tommi

Lumiaholle. Messuilla en havainnut mitään erityistä, poissulkien 600 metrin asfaltoitu koeajorata. Rataa mainostettiin Euroopan pisimmäksi sisäkoeajoradaksi, jolle pääsi koeajamaan monen merkkisiä ja mallisia pyöriä kunkin mielihalun mukaan. Messuilla testattiin vaihtomielessä tai muuten vain erilaisia moottoripyöriä ja ajoasuja sekä moottoripyöräilyyn liittyvää muuta tavaraa eri osastoilla. Kauppa kävi kirjoitusten mukaan hyvin. En tiedä onko julkaistu tarkkaa kävijämäärää vai onko mennyt minulta ohitse. Luin kirjoituksen, jossa ilmoitettiin kävijöitä olleen saman verran kuin vuonna 2017, eli 59 000. Olikohan kävijämäärä pienoinen pettymys järjestäjille? Toki siellä oli lauantaina käytävillä tungosta hetkittäin ja esittelijälle sai vuoroa odottaa jonkin aikaa.

Tämän vuoden Talviralli pidettiin Moottoripyörämessujen jälkeen seuraavana viikonloppuna. Paikkana oli Koski TL Eränkävijöitten metsästysmaja. Kuten jo tapahtuman nimikin viittaa, olot olivat talviset, lunta sopivasti ja pakasta noin 7 astetta. **Paikalle oli saapunut 84 yöpyjää ja muutama päiväkävijä, jolloin järjestelyistä vastaavan piti lähteä hakemaan lisää teltoja.** Paikka ja olosuhteet olivat mainiot ja osanottajat viihtyivät tapahtumassa. Kiitokset hyvästä järjestelystä Pekka Kulmaselle.

Koulutuksien aineistojen viimeistely jatkuu entisiä malleja noudattaen ja koulutuksiin voi jo ilmoittautua MP69-nettisivuston kautta. Käykää sivustoilla ja ilmoittautukaa mukaan koulutukseen. Siellä tapaa samanhenkisiä pyöräilijöitä ja siellä on yleensä kivaa.

Messuilla myös allekirjoitettiin vuoden 2018 Kontiorallin sopimus Pieksämäen Moottoripyöräkerho ry:n kanssa. Samalla julkistettiin Kontiorallin kontrollipaikka, joka on Vilhulantie 49, 76850 Naarajärvi. Järjestäjä oli myös toimittanut messuosastolle kehikon johon he toivovat Kontiorallin osallistuvien tuovan kontrolliin noin 1- 2 kg painoisen kiven. Kiveen voi kirjoittaa oman nimensä ja paikkakunnan josta kivi on tuotu.

Monilla on jo ajokauden matkasuunnitelmat menossa tai hahmottumassa. Pidemminkin matkan molemmin puolin jää hyvin tilaa osallistua erilaisiin koulutuksiin ja tapahtumiin lähellä kotikuntaa tai vähän kauempana. Vielä ajokautteen on aikaa ainakin pari kuukautta, mutta kaikenlaisia valmisteluja voi jo tehdä. Toivon, että mahdollisimman monta MP69 nähdään eri tilaisuuksissa ensi ajokauden aikana.

Ajokautta odotellessa
Raimo Järvinen
puheenjohtaja

Hallitus

Puheenjohtaja
Raimo Järvinen
raimo.jarvinen@mp69.fi

Koulutusvastaava
Tommi Lumiaho
050 4093450
tommi.lumiaho@mp69.fi

Nuorisovastaava
Pyry Collander
pyry.collander@mp69.fi

Varapuheenjohtaja ja
kansainväliset asiat
Markku Ahlsten
050 67155
markku.ahlsten@mp69.fi

Sihteeri
Pasi Vornanen
pasi.vornanen@mp69.fi

Jäsenvastaava
Joonas Tikkanen
0504039072
joonas.tikkanen@mp69.fi

Webvastaava
Mika Mäenpää
mika.maenpaa@mp69.fi

Kassanhoitaja
Veera Hahtala
veera.hahtala@mp69.fi

Kerhoisäntä
Oiva Lepola
oiva.lepola@mp69.fi

Toimihenkilöinä

Kerhotavarat
Juha Räsänen
juha.rasanen@mp69.fi

Päätoimittaja
Selina Kustula
selina.kustula@gmail.com

www.motoristisurvival.fi
koulutus@mp69.fi

Pian paikkakunnallasi!

Helsinki 5.5.

Tampere 6.5.

Rovaniemi 9.6.

Jyväskylä 16.6.

Survival TOUR 2018

KONTIORALLI

Kontrolli Pieksämäellä

MP-messuilla kirjattiin sopimus kesän Kontiorallista. Paikalla Pieksämäen Moottoripyöräkerhon edustajat Harri Eronen ja Teuvo Tikkanen sekä MP69:n osalta puheenjohtaja Raimo Järvinen ja kerhoisäntä Oiva Lepola. Kontrolli löytyy kerhotalosta Pieksämäeltä.

6.-8.7.2018

Moottoripyöräambulanssit Suomeen

Hei arvoisa jäsen,
tai muu arvovaltainen lukija.

Kaikki alkoi englanninkielisestä Wikipedia-artikkelista "Motorcycle ambulance". Mikäli löysit ja katsoit linkin, huomasit paljon tekstiä moottoripyöräambulanssitoiminnasta maailmalla. Moottoripyöräambulanssi toimii monessa maassa osana ensipe-lastusjärjestelmää.

Tutkimusten mukaan saavutettava etu on noin kaksi minuuttia ambulanssiautoon verrattuna. Tarkoittaa käytännössä, että ensipelastaja ehtii tehdä elvytys- ja pelastustoimet ja valmistele potilaan kuljetuskuntoon ambulanssiautoa varten. Soolona ajettavan moottoripyörän suurin etu saavutetaan liikenneuhkien aikana.

Luettuani asioista, sain mielestäni hyvän idean. Lyhyesti, olen sitä mieltä, että Moottoripyöräkerho 69:n tulisi ensimmäisenä alkaa kehitystyö moottoripyöräambulanssin saamiseksi tänne Härmään ja lähemmin Helsinkiin.

Vaikuttaako tylsältä ja ikävältä? No jos muillakin on, niin miksei sitten meillä? Ottaen huomioon, että elämme nykyaikaa eli hyvinkin modernissa ja edistyskel-lisessä järjestelmässä, voisimme antaa yhdessä oman panoksem-

me uuden ilmiön luomiseen. Saa-taisiin kenties jotain aikaan, josta voisi olla myös oikeasti apua sitä tarvitseville. Oltaisiin luomassa liikettä, joka aiheuttaa positiivista värähtelyä.

Nyt, kun en halua tästä enempää lässyttää, siirryn jo itse asiaan. Seuraavaksi otankin jo alustavaan käsittelyyn sen, kuinka valmistelu voisi edetä, jos niin päätettäisiin.

Ihan ensimmäiseksi olen keksinyt urakalle nimen: olkoon se "Rokkaprojekti. Nimen olen valinnut siksi, että asia tai ilmiö tarvitsee tutun nimen. Ensimmäinen laite olisi siten Rokka ykkönen, Suomen ensimmäinen ensihoidon käytettävissä oleva rescue-pe-lastusmoottoripyörä.

Seuraavaksi haetaan liuta kump-paneita: ainakin yksi innokas moottoripyörämaahantuoja, joka on halukas tukemaan asiaamme ennakkoluulottomasti. Tässä vaiheessa raha ei liiku mihinkään suuntaan ja toimitaan pro-bono eli ajatellaan ja tehdään asiaa pelkästään hyvän tekemisen kautta.

Lisäksi tarvitaan lakimies, joka auttaa sopimuksen laatimisessa kaikkien siihen osallistujien välillä ja solmitaan aiesopimus, jonka pohjalta lähdetään etenemään.

Sopimuksen ehdot pitää määrittellä myöhemmin, joten ei niistä enempää.

Sitten pyydetään muitakin osallistumaan. Tarvitaan jengiin ainakin palo- ja pelastusviranomaiset eli lyhyesti sanottuna palomiehet, koska kyseessä on ensihoito-, onnettomuus-, ja katastrofijoukko kahdella pyörällä.

Perusteluksi käy tässä kohtaa hyvin, että palolaitokselta ja/tai ensiapuorganisaatiolta puuttuu oma upea, auttava moottoripyörä, vaikka poliisilla on jo liuta lähes kaikissa tärkeimmissä yleisöta-
pahtumissa.

Moottoripyörä on hyvä vetonau-la messuilla, se on nähty. Yleisön mielenkiinto on taattu joka paikassa.

Seuraavaksi .. ?

Tämä juttu loppuu tähän, ettei teidän aika käy pitkäksi ja voitte kääntää sivua ja keskittyä muihin juttuihin.

Palataan jatkotoimista asiaan, mikäli vastaanotto aiheuttaa mielenkiintoa.

Jäsen 8077,
Risto Karvonen

MP-messut 2018

OIVA LEPOLA

OIVA LEPOLA

Murinaa ja turinaa messuosastolla

TEKSTI | LAURA LIIMATTA
KUVAT | LAURA LIIMATTA,
OIVA LEPOLA

Torstai-ilta oli toivoa täynnä: messuosaston kasaus. Siinä ei tänä vuonna ollut hirveästi hommaa, koska tavoitteena oli messuosaston yksinkertainen ilme ja riittävästi tilaa vierailijoille. Julisteet seinille, telkku pystyyn, pöytä ja printteri kasaan sekä Tommin mopo esille. Kerkesimme siinä vähän vilkuilla muidenkin messuosastojen puuhia. Joka puolella näkyi pilkettä silmäkulmassa ja innokkaan toiveikkaita hymyjä: huomenna se pärähtää taas käyntiin.

Perjantaiamuun kuului pieni jännitys siitä, kuinka bussilakko venyttää matka-aikaa Itä-Helsingistä messuosastolle. Niin sanotusti ennakoitiin ja toisaalta

katse kauas sinne, minne halutaan mennä, pelastivat tässäkin, jolloin muutama kaksijalkainen ja yksi nelijalkainen pääsivät tekemään osastolle viime silauksen juuri ennen messujen aukeamista.

Messuilla on joka vuosi talkootyönä töissä kerhon hallituslaisia, ajokouluttajia ja aktiivijäseniä. Tänä vuonna otettiin remmiin myös nuori, hiljattain toimintaan emäntänsä kautta houkuteltu yksivuotias lapinporokoiru Leuku. Leuku oli kesällä ollut mukana kerhomme Max22-rata-ajotapah-tumassa varikkokoirana tsemppaamassa nuoria ajotaitojaan kehittämässä olevia motoristeja, ja siitä pojan innostus sitten lähti. Messuosastollakin huomasi, että

MP-messut 2018

| Messukoira Leuku

LAURA LIIMATTA

aina kun lähistöllä pärähti mopo käyntiin, Leukun korvat nousivat pystyyn ja menohaluja olisi ollut sinne missä tapahtuu. Oppi pa Leuku heti perjantaiamusta nousemaan cebarin päälle pönöttämään, mitä harjoiteltiin sitten oikeastaan koko messujen ajan. Leukun läsnäolo viestitti kolmea asiaa: kerhossammekin moottoripyöräily on koko perheen laji, sitä voi harrastaa monella tavalla ja harrastajia riittää – jopa koirienkin moottoripyörämatkailu on lisääntynyt. Ja olihan se poika reipas myyntimies, vaikka välillä piti vähän torkkuakin.

Perjantai ei jäänyt hiljaiseksi, vaikka lakko toi omat haasteensa. Messuosastolla kävi vanhoja ja uusia jäseniä, ajotaitokursseista kiinnostuneita, Kontiorallin kont-

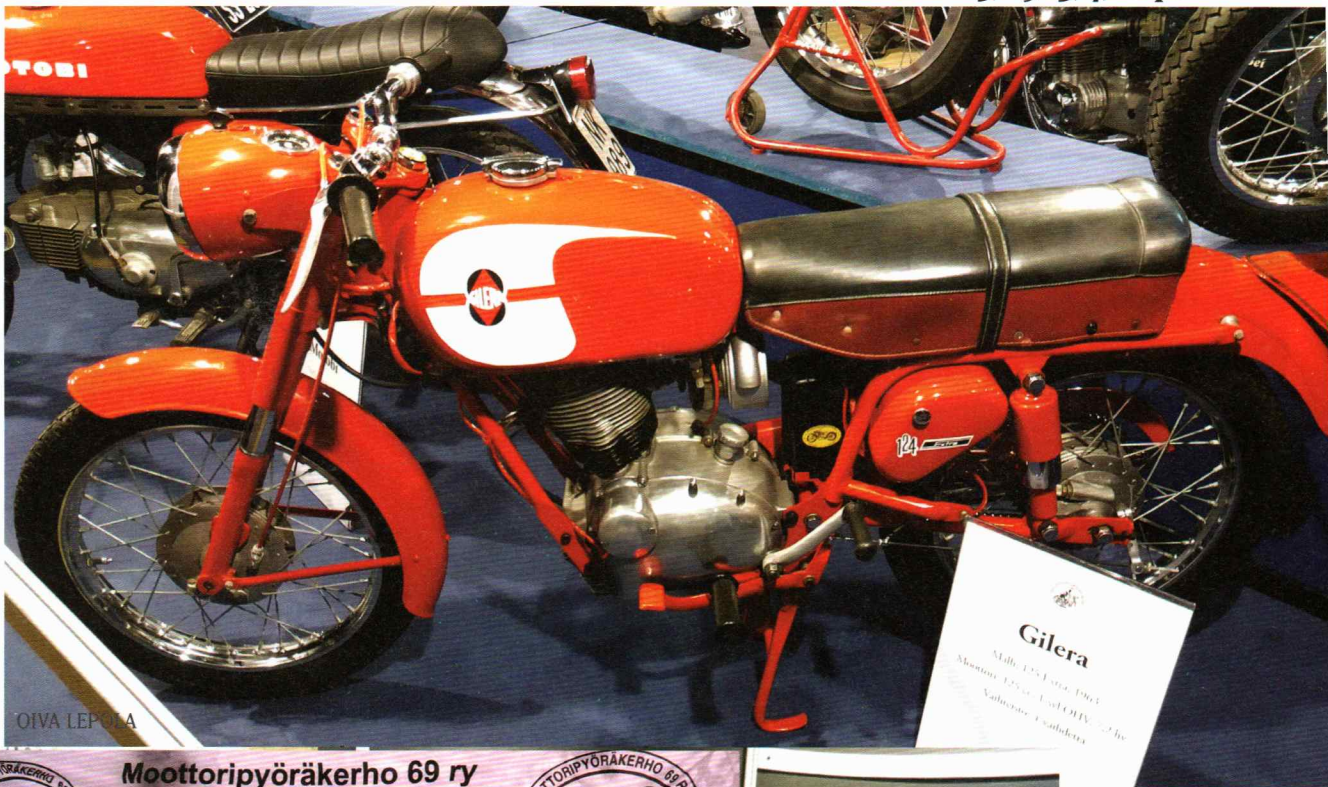
rollipaikan etsijöitä ja muita ystäviä. Itse ei juuri malttanut kierrellä. Sitten illalla messukeskuksen ovien sulkeuduttua ja messukävijöiden valuessa viettämään viikonlopun alkua omille tahoillensa olo oli väsynyt, mutta onnellinen: messuthan olivat vasta alussa.

Lauantaiamuun kuului pieni paniik... siis jännityksen tuntu erään herätyskellokatastrofin vuoksi. Onneksi siitäkin selvitettiin, sillä lauantaina porukkaa oli huimasti! Mieleenpainuvinta olivat osastollamme käydyt useat hienot keskustelut, joissa itse oli joko mukana joko kokonaan tai sivusta kuunnellen. Siellä parannettiin maailmaa tuttuja ja tuntemattomien kanssa pohdiskelemalla muun muassa ajotaitokoulutusten merkittävyyttä

moottoripyöräonnettomuuksien ehkäisyssä, porukassa harrastamisen mukavuutta, moottoripyöräilyä elämäntapana, moottoripyörämatkailua, motoristien edunvalvontaa ja lainsäädäntöön puuttumista. Tuli hyvä mieli siitä miten monessa saa itsekin olla mukana ja vaikuttaa.

Yksi paljon pohdittu aihe oli myös markkinointi. Millä saamme motoristeja innostettua tulemaan mukaan mukavaan omannäköiseen harrastamiseen, ja siinä ohella myös ajotaitojensa kehittämiseen ja ajonautinnon lisäämiseen? Perinteisiin argumentteihin ”en uskalla tulla ajotaitokursseille, koska en osaa mitään” ja ”ei minun tarvitse tulla ajotaitokursseille, koska osaan jo kaiken” pitäisi kehittää vastalää-

| Gilera 125, 1963, 7,2 hp.

OIVA LEPOLA

OIVA LEPOLA

| Oskari Kortesus, Pyy Collander, Raimo Järvinen, Laura Liimatta (sylissä Leuku) ja Pasi Vornanen sekä kameran takana Oiva Lepola

MP-messut 2018

OIVA LEPOLA

| Benelli

ke. Varsinkin tuleville motoristisukupolville ajotaitojen kehitys jatkokouluttautumalla voi kasvaa erityisen merkitykselliseksi, kun pakollisen ammattimaisen korttiin tähtävään koulutuksen määrä vähenee huomattavasti. Kerhomme tarjoaa tänä vuonna useita päivän mittaisia ajotaitokursseja (Survival Tour) eri puolella Suomea, sekä kaksi kokonaista viikonloppukurssia (Motoristi Survival). Tai no kolme, jos Max22 lasketaan mukaan. Me kouluttajat näemme ja koemme liikenteessä ja onnettomuustilastoja tutkiessamme jatkuvasti, että kysyntää koulutukselle olisi, vaikka aina eivät motoristit sitä osaa tie-

dostaa. Onneksi myös tarjontaan, tervetuloa tutustumaan.

Aivan toivoton tilanne ei kerholamme kuitenkaan onneksi ole. Uusia jäseniä ja kurssi-ilmoittautumisia tuli ihan hyvin, tervetuloa Teille vaan tätäkin kautta! Lauantai-iltana pohdintoja jatkettiin hyvässä hengessä oluttuopin äärellä myöhään yöhön.

Sunnuntaina messukävijöiden joukkoon kuului mukavan paljon pieniä motoristinalkioita, joten Leukulla oli vuorossa oikeat koiranpäivät pajaamisineen ja rapsutuksineen. Me ihmiset sen sijaan menttiin lähes samoilla sil-

millä ja teemoilla viimeinenkin messupäivä. Ehkä ilmassa oli hienoisen hien hajun lisäksi jotain haikeuden tuntua. Tässä tämä taas oli, messuviikonloppu. Kohta se kevät sieltä tulee ja saa pistää koneen käyntiin... Jos on muistanut ladata akun talvella. Ja ai niin, ne öljytkin piti ensin vaihtaa. Hmm keula, pitäisiköhän sekin nyt kuitenkin jaksaa käyttää auki..

Nyt sitä motivaatiota taas ker-tyi. Kiitos MP18 ja MP69, uusi kausi ja uudet kujeet. Jaksetaan taas odottaa.

Leuku viihtyi messuilla.

OIVA LEPOLA

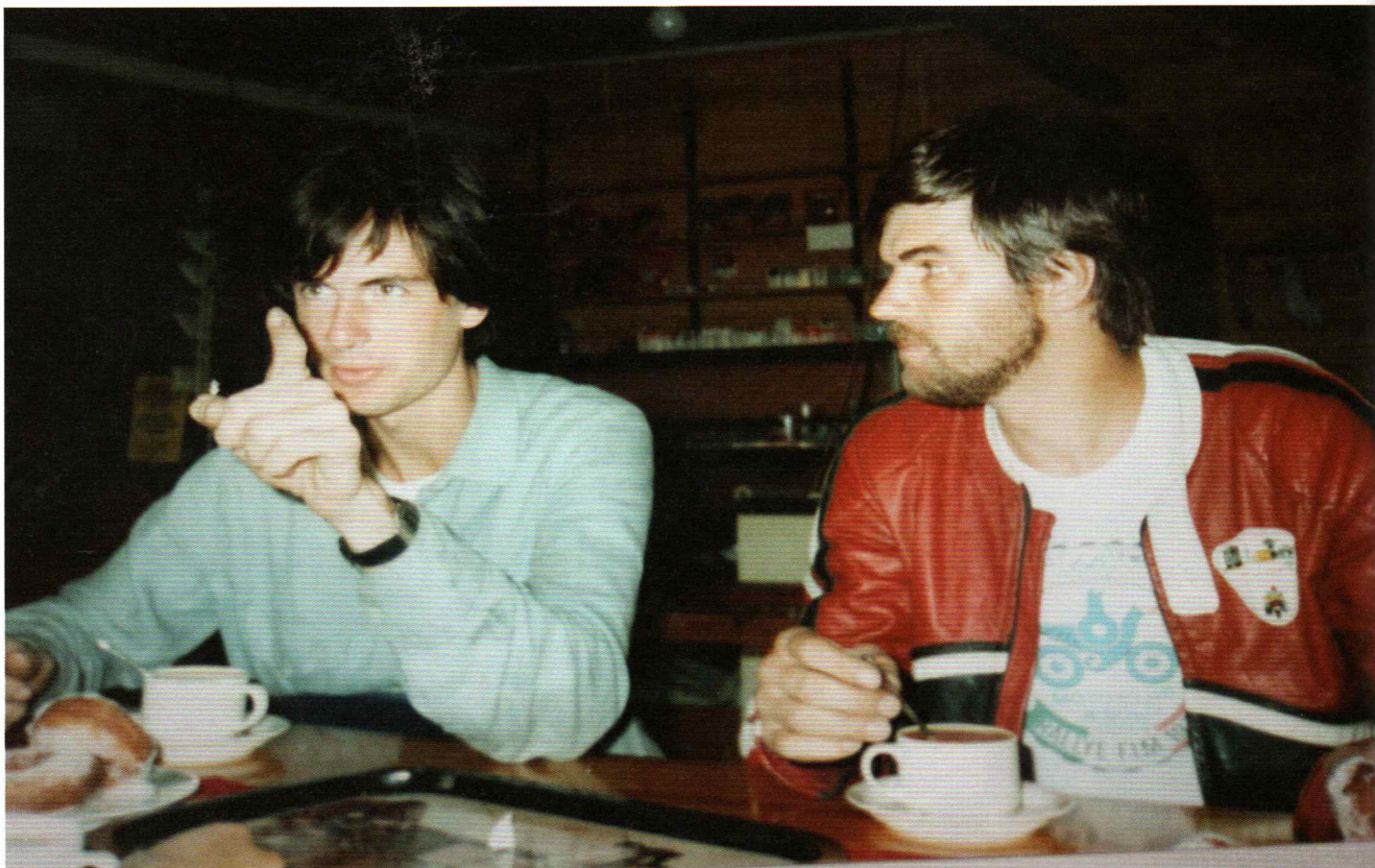
| Triumph

OIVA LEPOLA

Auta miestä mäessä

TEKSTI JA KUVAT | NISKASEN VELJEKSET, ERKKA JA TIMPPA

| Massimo ja Erkkä munkkikahvilla

Se oli loppukesää, ja elettiin vuotta 1982. Olin matkalla teko-pitäjääni Alatorniolle. Eihän tuota nimeä enää paljolti tapaa, koska sulauduttiin Tornioon 1973. Matkaa oli enää muutama kilometri, kun huomasin Laivaniemen risteyksessä pyörän parkissa, ja jokunen autokin siinä oli. Himmasin vauhtia ja pyöräytin jonon jatkoksi.

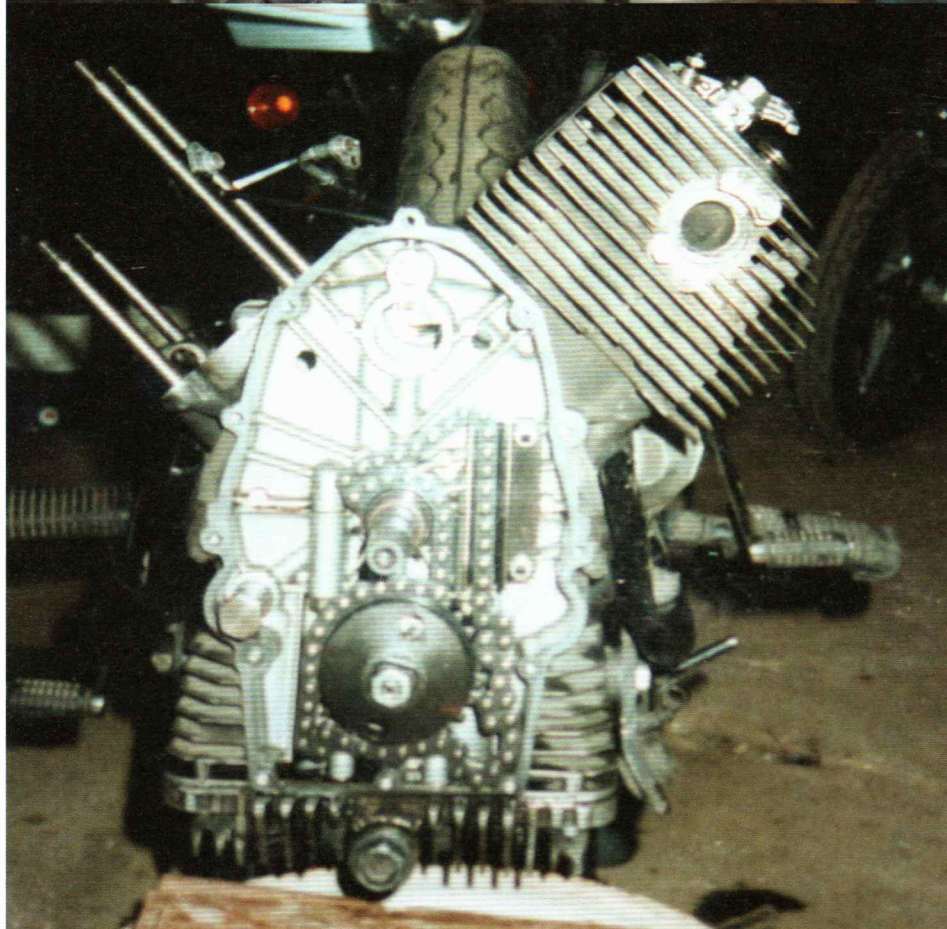
Pitkänhuiskea italiaano seisoi viissatosen Guzzin kupeella ja selitti jotain maanmiehilleen,

jotka olivat pysäköineet matkailuautonsa tien varteen. Tovin siinä touhua seurattuani ymmärsin, että matka ei jatkuisi ilman remonttia. Venttiilikoneistosta kuuluva kalkatus johtui siitä, kun työntötankojen päästä oli kova pinta kulunut eikä säädöt pysyneet kohdillaan. Italiaa osaan muutaman sanan – piccolo birra, tärkeimmästä päästä.

Jotain piti keksiä, joten sain jotenkin selitettyä, että viiden kilometrin päässä olisi autotalli ja majoituskin järjestäisi. "Fol-

low mii", heitin lontoon murteella ja vinkkasin kädelläni "lets gou". Häivyttään tästä kirotusta laak-sosta.

Hissukseen ajeltiin kotikylälle ja pistettiin Moto Guzzi suoraan talliin. Tälle päivälle ei enää aleta remontin tekoon, vaan astutaan Leenan krouviin palastelemaan. Könysimme pirttiin, kerroin että tämmönen matkaaja tällä kertaa, italiaano esitteli itsensä, Massimo Avanzo oli nimeltään vie-raamme.

| Kyllä tästä vielä pyörä saadaan.

Iltaa oli vielä jäljellä, joten totesimme, että lähdetäänpä esittelemään Torinon pojalle vähän Torniota. Rajalla kun ollaan, niin aivan huomaamatta sitä pyörähtää Sveamamman puolelle. Massimo istui Timpan Hondan kyydissä. Olihan siinä muitakin prätkäkavereita, kun kortteleita kierrettiin. Ajettiin parkkiin Haaparannan torille, jossa oli nakkioskioski. Ilmeisesti Massimolla oli nälkää jäänyt, koska hän asettui jonon jatkoksi hot dogia odottelamaan. Havahduimme kovaan tömähdykseen. Mitä mahtoi tapahtua? Massimo makasi pitkin pituuttaan torikivetyksellä. Kyllä siitä ääntä lähtee, kun kaksi metriä miestä romahtaa katuun. Hooailasina olimme, mutta joku soitti ambulanssin. Ja niin vietiin Torinon poikaa Haaparannan lasarettiin. Me tietenkin perässä – kaveria ei jätetä. Timppa lähti Liakkaan, ja löysi matkatavaroista lääkepurkin, sitten takaisin ja tieto lääkärille. Asia alkoi selvitä, guzzimies jäi yön yli sairaalaan tarkkailtavaksi, ja aamulla ”kotiin”.

Uusi päivä, uudet murheet. Ensin syötiin potut ja sitten ongelman kimppuun eli autotalliin mars mars. Siinä kun pyörää purettiin ja tutkailtiin, totesimme että kylä työntötangot olivat finito. Varaosia kun kyseltiin, tuli selväksi, että paikallinen koneistamo tekee ne nopeimmin. Seuraavana päivänä noudimme pajalta työntötangot mallia made in hand-made. Sitten vain pakettia kasaamaan. Massimollakin sormet syyhysivät ja silmätkin jo loistivat – jospa ei tarvitsekaan tänne talveksi jäädä.

Hyvin toimi kommunikointi, vaikka ei ollut yhteistä kieltä. "Jees jees, nou, ookei." Näillä mentiin. Massimo halusi laittaa tärkeimmät kohteet yksin, eikä siirtänyt vastuuta vieraille. Illan tullen napattiin pyörästä sauhut, silloin vääntyi saapasmaan pojalta suu hevosenkengälle. Alkoi näyttää siltä, että Nordkappikin nähdään tällä reissulla. Illalla saunassa pestiin päivän hiet pois. Huomenna on uusi päivä. Pyörän pakkaaminen ja sitten vain matkalle pohjoiseen.

Saattelimme Massimon Pelloon asti. "Moi moi vain". Vaan mitä tuokaan huomina? Annetaanpa vetovastuu veli-Timppalle.

| Pellon Shellillä, Päivi, Massimo, Timppa ja Ilkka

Timppa:

Miepä jatkan tästä, mihin Erkalla loppui muisti. Seuraavana päivänä Massimon lähdettyä minulla oli työpäivä. Töistä tullessani äiti kertoi, että Massimo oli soittanut, ja pyytänyt ottamaan yhteyttä Palojoensuun leirintäalueelle.

Se on Norjan rajan tuntumassa oleva paikkakunta, jonne matkaa Tornioista reilut 300 km. Otin puhelun sinne ja pyysin noutamaan Massimon puhelimeen. Häneltä sain kuulla, että Guzzi ei suostunut jatkamaan Norjan puolelle, koska moottori ei käynnistynyt. Siinä hetken mietittyä sanoin, että äläpä hättäile kyllä tässä jotain keksitään. Päätettiin silloisen tyttöystäväni (nykyisen vaimoni) kanssa lähteä hakemaan

Massimoa Tornioon. Minulla oli siihen aikaan Toyota, jossa ei ollut peräkoukkua. Saimme Päivin sedältä lainaan yksi Saabbi. Niin sitä lähdettiin ajamaan pohjoista kohti. Matkaan lähti myös pikkuveljeni Ilkka.

Minulle on jäänyt hyvin mieleen näky, kun lähestyimme leirintäaluetta. Massimon pitkä silhuetti näkyi tien laidassa, kun keskiyön aurinko paistoi hänen selkensä takaa. Ilma oli täynnä käsiä, kun hän huitoi sääskiä.

Tuskainen mutta leveä hymy piirtyi kasvoille, kun yksi kaarsi paikalle. Saman tien nostimme pyörän peräkärreyn. Se sidottiin ja revittiin pystyasentoon. Sitten

keula kohti Torniota ja menoksi. Tullessa matka taittui hitaammin, koska kärry pomppi huonokuntoisella öljysoratiellä. Tornioon saavuttuamme oli jo aamutunnit käsillä. Minulla oli töihin lähtö. Massimo meni nukkumaan.

Kun tulin seuraavana päivänä töistä, Massimo oli pyörän kimpussa. Syykin selvisi, miksi se ei käynnistynyt. Nokkaketjun liitoksen lukitussockka oli jäänyt autotallin pöydälle edellisestä remontista. Ketju pysyi ensimmäisen päivän paikallaan, mutta sen jälkeen irtosi ja matkanteko loppui. Illalla pyörä oli taas ajokunnossa. Massimon tarkoituksena oli ajaa Nordkappiin, mutta nyt se jäi haaveeksi.

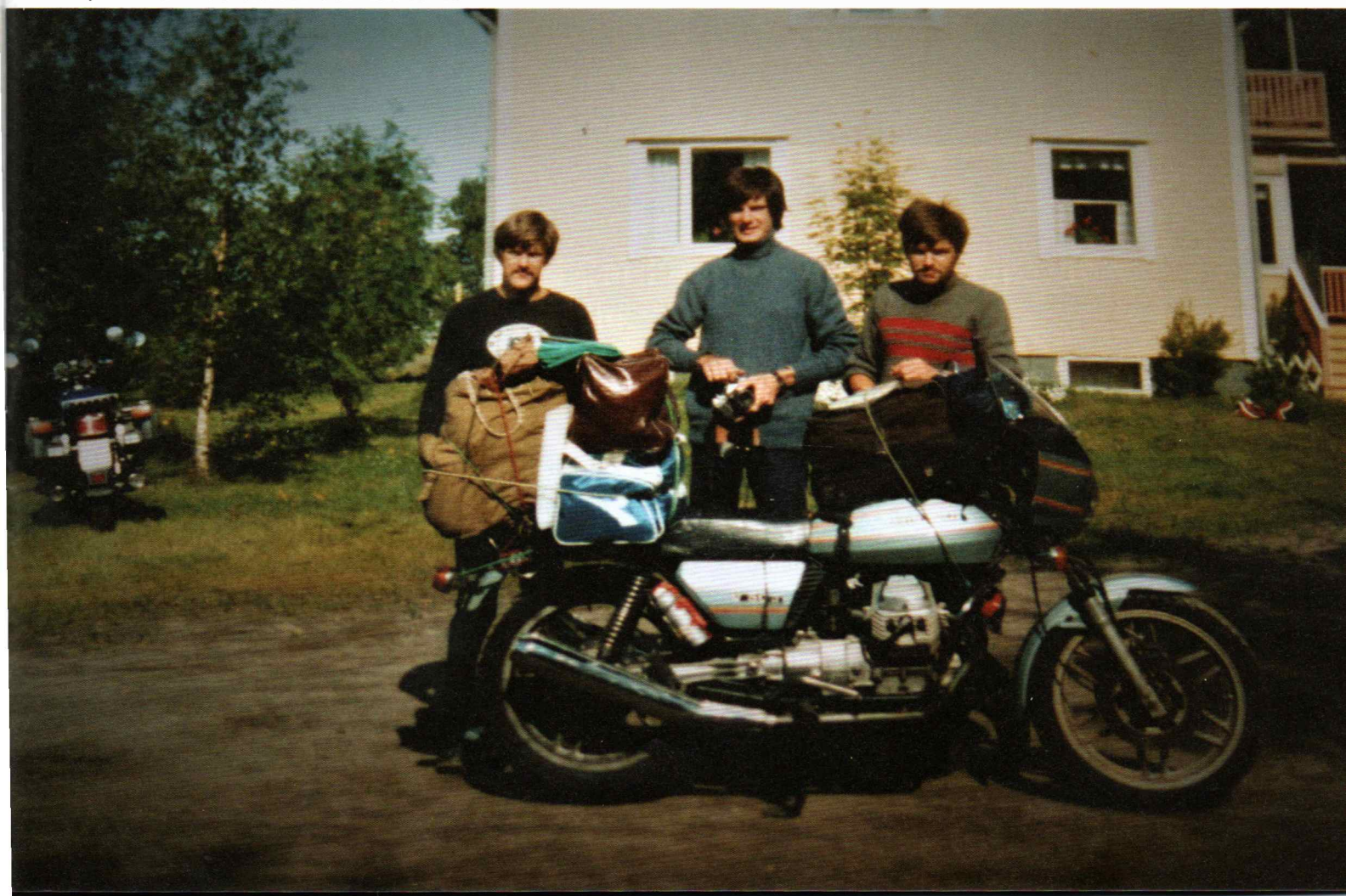

Kiitos Timppa. Varmaankin muistisi on parempi tuolta reissulta – johtuen siitä, etten ollut mukana. No miepä jatkan tästä.

Koitti eronhetki. Nyt poika norka kohti kotia. Nostettiin peukut pystyyn ja toivotimme turvallista matkaa. Hieman oli haikea olo, kun vieraamme kaasutti Tornion kautta Torinon.

| Timppa ja Ilkka sekä kärryyn nostettu Guzzi

| Kameli lastattu kotimatalle

| Ei naurata, vielä.

Yllätys oli suuri ja riemu rajaton, kun seuraavana kesänä kurvasi pihaan uusi Moto Guzzi SP II. Oli jäänyt niin mukavat muistot pojalle, että tuli vielä kiitoskäynnille Tornioon. Massimo oli kertonut kotonaan seikkailuistaan pohjoisessa ja äitinsä oli kuunnellut ihmeissään. "Olen epäillyt, että onko enkeleitä olemassa, nyt olen varma, että kaukana pohjoisessa niitä on." Massimo kaveli vielä sivulaukun kätköistä monenlaisia tuomisia. Olihan se meidänkin äitimuori otettu, kun näin maailmalta muistettiin. On tämän meidän pirtin kautta

kulkenut motoristeja monesta maasta, ja kaikille on ollut pottua ja punkkaa tarjolla. Tällä reissulla onnistui Massimolta Nordkapin valloituskin.

Näin oli ennen, vaan kuinka lie nyt? Noista päivistä on pyörien määrä kasvanut roimasti. Se mikä meille hopeamajavoille on aivan luonnollista, se voi tuntua nuoremmista ihan himmeeltä. Tien laitaan pysähtynyt motoristi ei välttämättä apua tarvitse... feispuukin päivitykseen. Apukin löytyy samasta osoitteesta, jos bensa loppuu niin välittömästi on

FB:ssä hätähuuto ja isoremmi iskee päälle.

No pääasia on, että homma toimii ja matka jatkuu. Olen kuitenkin huomannut, että eksyminen ja vastoinkäymiset ovatkin olleet reissujen parasta antia. Ehkäpä juuri siksi olen jättänyt navigaattorin hankkimisen seuraavaan elämäni.

HELPOTA

ja

NOPEUTA

ENSIAPUA ONNETTOMUUSPAIKALLA

1. Korttiin kirjataan olennaiset henkilö- ja lääkeainetiedot, ja se sijoitetaan kypärän sisälle. Kortti on valmistettu kosteudenkestävästä materiaalista.

Allergiat Allergies	Nimi Name	
Sairaudet Diseases	Hetu Date of Birth	Postinro Zip code
Lääkitys Medication	Kansalaisuus Nationality	Lähiomainen Next of kin
Verenhennus Anticoagulant	☐ k	Puhelin Phone
Sairaala Hospital		

ICE 69 Medical Card

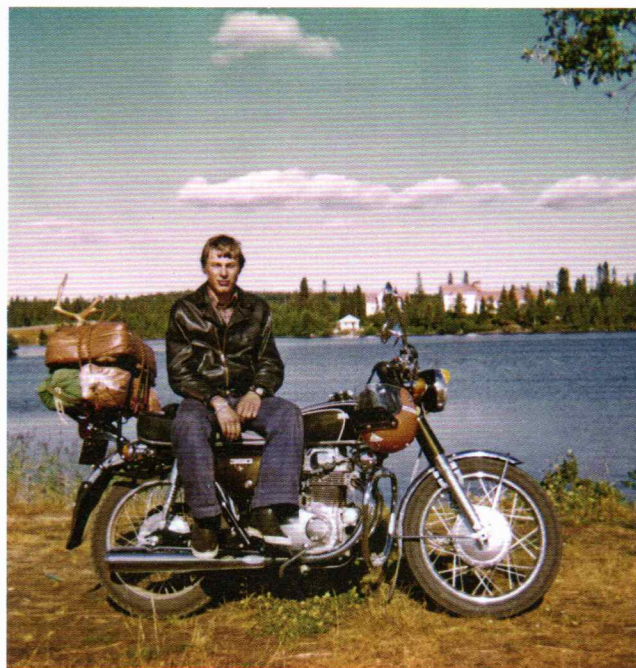
2. Kortista kertova Medical Card -tarra sijoitetaan kypärän ulkopintaan näkyvälle paikalle.

Lisätietoja www.mp69.fi/

Jäsen #690

| Pohjois-Suomen reissu v-73 Jorman
350cc Hondalla kuvassa Jouko Anttila.

TEKSTI JA KUVAT | JOUKO ANTILA

Olen usein ajatellut kirjoittaa elämäkärteni moottoripyörien parissa. Aina on jäänyt ajatuksen asteelle. Nyt olen toipilaana polven tekonivelleikkauksesta ja on aikaa kirjoittaa.

Elettiin vuotta 1968, olin yläasteen viimeisillä luokilla. Siihen aikaan aloitettiin peruskoulu-kokeilu, joten olimme oppikoulun rinnakkaisluokilla. Siihen aikaan sai 16-vuotias isomman pyörän kortin. Keväällä tuli koululle kaksi oppilasta moottoripyörillä. Toisella oli Norton 500cc ja toinen BSA 350cc. Siitä jäi minullekin kipinä itämään kaksipyöräisiin.

Kotona ei ollut henkilöautoa, joten kyläreissut

tehtiin isän kuorma-auton lavalla pressun alla. Ensimmäinen pyörä ostettiin naapurilta keväällä -68. Se oli Monark 150cc. Se ei ollut ajokuntoinen, eikä sitä saatu omalla tietämyksellä ajokuntoon. Pyörä on osina tuolla varastossa.

Kesällä -70 seurasimme veljeni kanssa moottoripyörien myynti-ilmoituksia Kalevasta. Syyskesällä oli myynnissä Oulunsalossa Gilera giubileo Extra 175cc vm-63. Pienen henkisen painostuksen jälkeen isäni suostui lähtemään hakemaan sitä. Hinta oli 600 markkaa, joka saatiin kasaan myymällä halkoja eräälle vanhemmalle pariskunnalle.

Jorma hankki opetusluvan ja sai toisella yrittämällä kortin. Kokeen hän suoritti Oulussa, pyörässä ei ollut vilkkuja, joten kääntymismerkki tuli näyttää kädellä. Kelikin oli marraskuussa jo kovin talvinen, joka aiheutti oman vaikeusmomenttinsa. Sähköviikojä Gilerassa oli, olihan se italialainen. Ääntä siitä lähti ja liikkeellekin pääsi.

Jarno Saarisen kuvia oli huoneeni seinällä. Seurasin suurella kiinnostuksella hänen menestyksestä ajoaan, joka sitten päättyi traagisesti. Minäkin pääsin kaksipyöräisen makuun ja hankin mopedin vuonna 1971. Japanilaisten pyörien rynnistys markkinoille tapahtui to-

den teolla 1970-luvulla. Kaksitahtiset olivat kovassa huudossa.

Seurasimme veljeni kanssa, millaisia pyöriä tulee markkinoille. Jorma mieltä Honda malliin, joka oli 350cc ja suhteellisen edullinen. Vuonna 1973 vanhin veljeni oli töissä Nivalassa maatalouskaupassa. Hän kertoi Nivalan kauppa Oy:llä olevan näyteikkunassa Hondan malleja 350cc ja 450cc. Jotenkin saimme isän suostuteltua lähtemään katsomaan niitä. 350cc maksoi 3500 markkaa, jonka veljeni sai hankittua.

Se oli suuri askel sen ajan tekniikkaan ja kiihtyvyyteen ja nopeuksiin verrattuna Gileraan.

**| Mikkolan Eeron pihassa
Jouko Anttila v-76**

Myöhemmin on harmittanut Gileran myynti, mutta siihen aikaan jokainen 100 mk oli tärkeä uuden pyörän hankinnassa. Gilera oli purettu myöhemmin ja osat jääneet lojumaan johonkin varaston nurkkaan. Hondaan tehtiin taakateline niin päästiin pidemmille matkoille. Liityttiin Kärämäen moottoripyöräkerhoon Seven Flames ry:hyn.

Vuonna 1974 sain hankituksi 125cc kevarin. Samana vuonna liityimme Jorman kanssa Moottoripyöräkerho 69 ry:n jäseniksi. Jorma lähti kaverinsa kanssa ensimmäiseen Kontioralliin, joka oli Ropinsalmessa. Siitä lähtien kävimme vuorovuosin Kontiossa 15 vuoden ajan. Kotitilan hoito vaati toisen kotona oloa. Meillä oli lypsykarjaa.

Talvella 1975 päätimme veljeni Jorman kanssa hankkia yhteisen

pyörän, koska useamman päivän ajoreissuun ei päästy yhtäaikaan. Kalles motorissa Teerijärvellä oli myynnissä kaksi vuotta vanha 7000 kilometriä ajettu Honda 500 four vm -73. Maalikuussa isän kanssa lähdettiin hakemaan pyörä ja se oli juhlava hetki, kun ajokki laskettiin auton lavalta. Ohessa kuva juuri tuodusta pyörästä kirjoittaja itse satulassa. Vaikka oli vielä talviset kelit, polteli jo päästä kokeilemaan uuden karheaa isompaa pyörää. Heti kun Valtatie 4:lle tuli sulaa, lähdettiin koeajolle. Poliisit pysäyttivät meidät ja tarkistivat ajokortin ja rekisteriotteen. He ihmettelivät, miten näin aikaisin olemme jo liikkeellä ja varoittivat mustasta jäästä.

Ensimmäinen kevät meni heikosti ajojen osalta. Pyörässä ilmeni sähköpuolen vika. Moottorin lämmentyä kunnolla alkoi käynti

pätkiä ja meno hyytyi 50 kilometriin tunnissa. Vikaa etsittiin ja todettiin kärkiin tulevan piikkiä. Niitä viilattiin ja syyttyä säädettiin vaan ei kummennut. Viimein viikakin löytyi. Kondensaattorit olivat vialliset. Siitä aiheutui piikin muodostuminen kärkien väliin. Akkua ei ollut poistettu, pyörä oli seissyt kaksi vuotta käyttämättä. Mahtoiko siitä johtua kyseinen vika.

Vuonna 1975 oli minun ensimmäinen Kontioralli-matkani Sallan naruskaan. Meitä oli kolmen pyörän porukka: Matti Melin, Hannu Konola ja allekirjoittanut itse. Silta reissulta muutama kuva liitteenä. Pieniä haavereitakin sattui. Takarengas tyhjjeni vähän ennen kontrollia. Siinä sitä levähdyspaikalla paikattiin. Kello taisi olla jo liki 23.00 ja hyttysiä oli runsaasti. Kaverit hätyyttelivät niitä loitomalle. Rengas saatiin paikattua.

**| Kontioralliin menossa,
jossain Rovaniemen ja
Kemijärven välillä v-75**

**| Kotipihassa huhtikuussa -74,
Jorman 350 Honda ja
Joukon 125.**

Joku auto kävi laittaaan paikalla olleeseen roskikseen jotain. Nälkäkin jo vaivasi. Onneksemme sieltä löytyi nisu leeta, joka oli vielä syöntikelpoinen. Ei muuta kuin jaettiin se keskenämme ja matka jatkui. Siitä kontiosta jäi mieleen viileä ilma, mutta nuotion äärellä lämmiteltiin. Wankkeli Suzuki oli ihmetyksen aiheena ja ruotsalaisten Trickerit vetelivät keuloja läheisellä tiellä. Takana oli kromattu tanko, joka esti ympärimehon. Seuraavana talvena teimme kansalaisopistossa alumiinilevyistä sivulaukut, jotka verhoiltiin tekonahalla. Väliin laitettiin 5mm superloni.

Ajokauden 1976 aikana kilometrejä oli kertynyt jo liki 30 000 km. Kevätajelulle Padasjoelle lähdimme klo 5 aamulla. Kaunis kevä-

nen aamu ja perillä olimme noin klo 11.00. Iltapäivällä lähdin ajelamaan kotiin päin. Tulihan siinä 1000 km päivääjelu. Ei se silloin tuntunut missään. Kesän aikana sitten kotimaan matkailua ja koontumisajoja.

Syksyllä 1977 Nivalan Kauppa Oy:llä oli jäänyt varastoon Honda 750 K7. Ensimmäinen ulkomaan matka oli Norjaan kesällä 1978. Reittimme kulki Kilpisjärveltä Skiipotteniin ja sieltä rannikkoa Moiranaan. Sieltä Ruotsin puolelle ja Haaparannalta paluu kotiin. Piti opetella kieltä sen verran, että pystyi sanomaan kassalla, mistä mittarista tankkasi ja mitä laatua. Omissa eväissä oltiin pitkälti, mutta muutamana aamuna päätettiin kaverin kanssa mennä paremmalle aamupalalle. Oli jokin hotelli, mutta en muista mis-

sä menttiin respaan kyselemään, "josko saatas syötävää". Tulin väärin ymmärretyksi ja hotellin virkailija osoitti minulle puhelinkoppia. Huomasin kuitenkin vieressä suljetun haitarioven ja raotin sitä. Siellähän oli katettu aamupalapyytä. Ei muuta kuin istumaan ja nauttimaan pöydän antimista. Näin tästäkin kielimuuritulanteesta selvittiin.

Tämä pyörä oli pitkään ajokkina 80-luvulla. Siinä oli sivuvaunukin. Ajot olivat tuolla vuosikymmenellä vähäisiä. Olin perinyt isäni ammatin kuorma-autoilijana ja aluksi käytössäni oli soralavallinen auto. Myöhemmin ajoin rautakauppojen rahteja seitsemän vuoden ajan. 80-luvun lopun laman iskiessä sain onneksi myytyä ajoneuvoyhdistelmän pois ja menin rengiksi paikalliselle

**| Napapiirillä matkalla
Kontioon, selin Matti Mellin
ja takana Hannu Konola**

**| Juuri tuotu Honda 500,
satulassa Jouko Anttila
maaliskuu -75**

kuorma-autoilijalle maidonke-
ruuajoon.

Vuonna 2000 yrittäminen alkoi taas kiinnostaa ja nuoruuden ja aikuisiän pitkäaikaisesta harrastuksesta tuli ammatti. Perustin metallialan yrityksen, jota poikani nyt jatkaneet. Veljeni Jorma laittoi 250 MZ, johon laittoi sivuvaunun joka oli aiemmin Hondassa. Näin käytiin muutama Kontio yhdessä. Minulla oli jo Arto-poika mukana ja Jormalla tytär takana ja poika sivuvaunussa. Saapui vuosituhannen vaihte Hondaan ja tein yläpäähän remontin. Imuventtiilit hiottiin ja pakoventtiilit uusittiin sekä nokkaketju ja kirstin. Mittarissa oli tuolloin 100 000 km. Ajelin vielä tuutilla kolme kesää ja mittariin kertyi kaikkiaan 137 000 km.

Menin keväällä 2004 ostamaan tuuttiin jotain varaosaa. Siinä oli näytillä 650cc matkaenduro, johon tykästyin. Suomen asfalttiet olivat tulleet tutuksi ja teiden kuntokin alkanut rapistumaan. Pitkäjoustoisella pyörällä saattoi poiketa välillä oikoreiteille. Ajoin tällä pyörällä vuoteen 2015 saakka. Kilometrejä kertyi tänä aikana 100 000 km. Veljelläni Jormalla on ollut vanhempia Hondan Gold Wingejä 2000-luvulla. Vielä iski kova pyöräkuume, kun markkinoille tuli 2015 syksyllä Honda Africa Twin. Eihän siitä muuten ylipäässyt, joten 60-vuotiaan ukon oli hankittava pyörä. Olen nyt ajanut kyseisellä pyörällä kaksi kesää.

Toipilaana tässä toivoa elätän, että pääsen keväällä taas pyörän selkään. Näin on vuosikymmenet

vierineet tämän hienon harrastuksen parissa. En ole raaskinut luopua vanhoista ajokeistani. K7 odottaa entisöintiä sitten, kun jään eläkkeelle. Ystäviä on sieltä 70-luvulta saakka. Heidän luona tulee käytyä joka kesä. Meitä on kolme veljestä, jotka harrastavat moottoripyöräilyä. Liitän tähän mukaan muutamia kuvia vuosikymmenten varrelta eri kokoon-
tumisista.

**Terveiset kaikille tutuille ja
tuntemattomille motoristeille.
Moikataan kun tavataan.
Ajokautta 2018 odotellessa.**

2016

Harri Honkanen

Weltti Virtanen

Kontion kukka

MUISTO KONTIOISTA | JULIA VIRTANEN

2017

2015

2013

Julia Virtanen

2012

Honkasen Harri on niin kauan kuin minä muistan (ja minäkin olen jo 20 vuotta Kontiossa käynyt) tuonut istutettavan kukan tai puun tai molemmat jokaiseen Kontioralliin. Perinteeseen on kuulunut myös muutama kuoharipullo, joista yksi on kaadettu istutukselle.

Viime vuodet perinteeseen on kuulunut läheisen motoristin muistaminen, sillä vuoden aikana joku on aina poistunut joukostamme. Viime vuoden Kontiossa 2017 siperianlehtikuusi istutettiin Weltin muistolle. Vielä vuotta aiemmin Weltti oli mukana istutushommissa.

- Julia Virtanen

Kontio 2018 Pieksämäen lehdessä

TEKSTI JA KUVA | JARI ASIKAINEN

Heinäkuussa jyrähtää

Moottoripyöräily: Pieksämäen Moottoripyöräkerho järjestää Kontiorallin.

Jari Asikainen

Pieksämäellä vierailee perjantaina 6. heinäkuuta 800–1000 vieraspaikkakuntalaista moottoripyöräilijää. Syynä on viikonloppuna järjestettävä matkamotoristien kokoon-tumisajo Kontioralli.

52. kerran järjestettävä Kontioralli on valtakunnallisen Moottoripyöräkerho 69:n (MP69) ideoima ja hallinnoima tapahtuma, mutta ensi kesän rallin käytännön järjestelyistä vastaa Pieksämäen Moottoripyöräkerho (PiMoKe).

Järjestämisvuoro kiertää vuosittain eri kerhoilla.

PIMOKEN rahastonhoitaja **Harri Eronen** kertoo, että pieksämäkeläisiä on pyydetty yhteistyökumppaniksi vuodesta 1991 lähtien.

– Emme kuitenkaan lähenteet talkoisiin ennen kuin saimme tilat ja pihat valmiiksi. Nyt ne alkavat olla siinä kunnossa, että niitä kehtaa esitellä, Eronen toteaa.

PiMoKe on valmistellut kesän tapahtumaa jo puolen vuoden ajan.

– Tämä on hieno ja perinteikäs tapahtuma ja samalla meille sekä Pieksämäelle hyvää PR-toimintaa. Uskon, että Pieksämäelle jää tästä kaikesta jokunen eurokin, kun väki pistäytyy kauppois-
sa ennen viimeistä etappia.

KONTIORALLI on kolmi-päiväinen tapahtuma, mutta pääjärjestäjiä lukuun ottamatta kukaan vielä ei tiedä, missä varsinainen rallipaikka on.

Jännitys säilyy loppuun asti, sillä rallipaikka paljastetaan osallistujille vasta PiMoKen kerhotiloissa Naarajärvellä 6. heinäkuuta pidettävässä kontrollissa.

Ainoa varma tieto on, että juhlapaikka sijaitsee alle sadan kilometrin päässä kontrollipaikasta. Tässä tapauksessa siis Naarajärven Vilhulantieltä.

Jokaista osallistujaa on pyydetty tuomaan mukanaan kiuaskiven kokoinen kivi kotipaikkakunnaltaan.

– Nämä ladotaan Iki-kiukaan kiuasta muistut-tavaan muistomerkkiin. Se jää meidän kerhotiloihimme muistoksi Kontiorallin järjestämisestä, Eronen selvittää.

Tämä on hieno ja perinteikäs tapahtuma ja samalla meille sekä Pieksämäelle hyvää PR-toimintaa.

Harri Eronen

Pieksämäen Moottoripyöräkerhölle jää kesän Kontiorallista fyysiseksi muistoksi kiuasta muistuttava muistoesine. Johon jokainen kontrolliin saapuva laittaa kiven. Kuvassa muistoesineen logo.

KONTIORALLI on kutsuta-pahtuma, jonka ohjelmassa on kiertoajelua, musiikkia, rentoa yhdessäoloa ja jokunen yllätyskin.

Talkooväkeä tämän koko-luokan kokoon-tumisajo vaatii 40–45 henkilön verran.

– Sen verran heitä on jo ilmoittautunutkin, Eronen sanoo.

Pieksämäkeläisiä on mukana vierainakin, sillä PiMoKen jäsenistössä on myös MP69:n jäseniä.

Lisäksi kukin MP69:n jäsen voi ottaa mukaansa avecin tai kutsua mukaan yhden pyöräkunnan.

Kontiorallin osanottajien ikähaarukka ylittää muuta-man vuoden ikäisistä lapsista kahdeksankymmppiisiin senioreihin.

– Itse olin kerran mukana nelivuotiaan tyttäreni kanssa. Mukana on sellaisiakin motoristeja, jotka ovat olleet mukana joka vuosi ensimmäisestä, vuonna 1967 järjes-

tetystä Kontiorallista lähtien, Eronen kertoo.

PIMOKKE perustettiin vuonna 1981, ja siinä on vajaat 240 jäsentä.

Yhdistyksellä on omat noin 600 neliömetrin kerhotilat Naarajärvellä sosiaali- ja toimistotiloineen.

Varsinaiseksi nähtävyydeksi on noussut vanhasta viljasiilosta rakennettu ”pys-tyyn nostettu tynnyrisauna”, jota on käyty ihastelemassa

kautta Suomen ja ulkomail-takin, myös tv-kameroiden läpi.

Yhdistyksellä on myös motocross-rata, joka sijaitsee Paltasella Pieksämäen länsipuolella.

– Pieksämäki on yksi parhaista kaupungeista Suomessa harrastaa moottoripyöräilyä, sillä Motoparkissa on rata road racing-kuskejakin varten, Harri Eronen kehaisee tyytyväisenä.

KONTIORALLI 6.-8.7.2018

MÖKKIMAJOITUSTEN

VARAUS

www.bitly.com/kontiomokki18

Ilmoittautuminen mökkimajoitusvaraukseen aukeaa **15.3.2018 klo 12.**

Mökit jaetaan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Olemme henkilökohtaisesti yhteydessä yhteystietonsa lomakkeen kautta jättäneisiin.

Mökkejä on tänä vuonna rajoitetusti:

3 kpl 8 hlön mökkejä (500€/mökki)

1 kpl 6+2 hlön mökki (480€/mökki)

1 kpl 6 hlön mökki (410€/mökki)

FEMA kokoontui Brysselissä 10.2.2018

MUISTIO VUOSIKOKOUKSESTA | MARKKU AHLSTEN

| Ryhmäkuvaan saatiin pitkän tauon jälkeen mukaan myös moottoripyörä, koska Marchelilla oli Energica -sähkömoottoripyörä liveinä mukanaan.

Osallistujat: 23 osallistujaa 17 jäsenorganisaatiosta paikalla.

Alkurutiinit

FEMAn presidentti Anna Zee toivotti osallistujat tervetulleeksi vuosikokoukseen.

Muutama uusi edustaja on tullut joukkoon, joten pidettiin tavan mukaan osallistujien esittely. (nimi, organisaatio, maa)

Osallistujaluettelon ja valtakirjojen tarkistus.

Esityslistan hyväksyminen, ei huomauttamista.

Edellisen kokouksen pöytäkirjaan BUn Rolf Frieling halusi muutamia sanamuodon tarkistuksia jotka hyväksyttiin.

Talous

Jim Freeman esitteli taloudenhoidon raportin ja

budjetin vuodelle 2018.

Talous on edelleen hyvässä kunnossa, vaikka tästä vuodesta odotetaan tappiollista (- 1200€).

Kirjanpitäjä on vaihtumassa, koska nykyinen ei tunnuta hoitavan asioita toivotulla tavalla.

Valittiin johtokunta:

Presidentti: **Anna Zee**

Kassanhoitaja: **Jim Freeman**

Jäsenet: **Maria Nordqvist SMC, Eric Maldiney FFMC** ja **Geir Strand NMCU**

Kahvitauon jälkeen kuulumme Marchel Bulthiuksen esityksen sähkömoottoripyörästä. Jopa 1000 km päivämatkan mahdollisia. Edellyttää tosin infran olevan valmiina (latauspisteitä sopivin välimatkoin). Esitys

tulee saataville basecampiin. Lisätietoa pyörästä www.electricmotorcycles.nl sivustolta.

Diasulkeisten lisäksi Marchelilla oli Energica -sähkömoottoripyörä livenä mukanaan.

Ohjelmasta jäi pois ADASin testiraportti, koska se ei vielä ollut valmistunut.

Tiedotus

Wim esitteli tiedotussihteerin raportin:

Weppisivulla hieman vähemmän kävijöitä kuin FB-sivulla. FB-sivujen kävijämäärä on noussut kaksinkertaiseksi parissa vuodessa. TOP 10 kävijämaissa useita ei-jäsenmaita.

Vierailuin sivu webissä oli Moottoripyörien takaisinkutsut. Myös perävaunujen informaatio sivu oli katsotuimpien joukossa.

FEMAn uutissivulle toivottiin edelleen jäsenorganisaatioiden uutisia. 10 tuoreimman uutisen joukossa oli kolme jäsenorganisaation uutista. (Esitys basecampiin*)

SMMA (Simon Milward Memorial Award)

Johtokunnalla oli ehdotus, että FEMA alkaisi myöntää Simon Milward Memorial Awardin jäsenorganisaation ansioituneelle jäsenelle tai organisaatiolle, joka on tehnyt ansiokasta työtä moottoripyöräilyn parissa. Briteillä (BMF) on olemassa oma SMMA, jonka johdosta asia jätettiin pöydälle lisätutkimuksia varten.

Pääsihteerin katsaus

Pääsihteerin katsaus piti katsauksen FEMAN viime vuosien toiminnasta; esitys tulossa basecampiin.

NO esitys

Maria piti esityksen markkinoinnista ja uusien jäsenien rekrytoinnista. (Sama esitys nähtiin SMOTON yhteistyöpalaverissa Tampereella)

Spring Meeting

Hollantilaiset (MAG NL) päättivät vuosikokouksensa, etteivät järjestä kevätkokousta.

UAMK Tsekeistä otti koppia järjestämisestä; palaavat asiaan kuun loppuun mennessä.

Jos ei Praha onnistu kokous pidetään Brysselissä.

FEMA/FIM-yhteistyö

Esitettiin hyväksyttäväksi tarkentava ohje (FEMA_procedure_representation_concept.pdf) jossa eritellään tarkemmin edustajan tehtävää työryhmässä.

(dokumentti basecampissa)

Aiheutti keskustelua, koska asia oli valmisteltu johtokunnassa eikä kaikilla jäsenorganisaatioiden edustajilla ollut tietoa asiasta. Hyväksyttiin (BU ja MAG UK eivät kannattaneet esitystä)

Moottoripyöräilyn tulevaisuus / FEMAn rooli

Viime vuoden lopussa tehtiin kysely tulevaisuuden näkymistä. Kysymyksissä mm. vaihdatko sähköpyörään tai muuhun liikkumismuotoon, jos keskustat suljetaan polttomoottorikäyttöisiltä pyöriltä. Keskusteltiin aiheesta ja todettiin, että FEMA pyrkii vaikuttamaan siten, että moottoripyöräilijöillä säilyisi valinnanvapaus.

General Data Protection Regulation

GDPR-dokumentti basecampissa (CELEX_32016R0679_EN_TXT.pdf).

Ian piti esityksen EUn tietosuojasetuksesta. Dokumentti basecampissa.

Tietosuojasetus tunnetaan myös kirjainlyhenteellä GDPR (general data protection regulation). Se tuli voimaan jo toukokuussa 2016. Menossa on siirtymäaika, jonka kuluessa yritysten ja muiden organisaatioiden pitää saada henkilötietojen käsittelyasetuksen mukaiseen kuntoon. Siirtymäaika päättyy 25. toukokuuta.

Tietosuojasetus patistaa rekisterinpitäjiä ja yrityksiä tekemään määräaikaan mennessä tietosuojan ja henkilötietojen käsittelyn nykytila-arvion sekä analyysin siitä, vastaavatko henkilötietojen käsittely- ja tietosuojakäytännöt kansallisen lainsäädännön ja EU:n tietosuojasetuksen uusia vaatimuksia.

Asiantuntijaryhmä on julkaissut www.arjentietosuoja.fi sivustolle koulutusvideoita ja nettitestin, jotka on tarkoitettu meille kaikille, jokaiselle kansalaiselle.

* Basecamp on FEMAn yhteinen viestintäkanava ja projektinhallintatyökalu.

Muita tekstissä näkyviä termejä:

BU Saksa, SMC Ruotsi, FFMC Ranska, NMCCU Norja,

UAMK Tseki, MAG NL Hollanti, MAG UK Britit, BMF Britit.

NO = National Organisation eli jäsenkerho

| Tyylinäyte, kun
ampumahiihdossa
tähtäiltiin ritsalla
tyhjiäolutpurkkeja,
ammuksina sai käyttöön
kasan muttereita.
Osumatarkkuus ei ollut hyvä,
joten sakkomatkaa
hiihdettiin kaikkien
joukkueiden voimin.

| Vanha Harrikka mukana.

9. - 11.2.2018
TALVIRALLI
2018

Kaminan lämpöä ja ampumahiihtoa

TEKSTI JA KUVAT | OIVA LEPOLA

Mukava talvinen sää houkutteli noin 80 motoristia Turun läänin Koskelle viettämään MP69:n Talvirallia. Kosken Eränkävijöiden maja tarjosi erinomaisen tukikohdan. Avaralla kentällä teltoille oli tilaa ja liikkuminen vaivatonta. Laajat maa-alueet tarjoavat metsästyksen harrastajille hyvät olosuhteet. Ralliväelle oli tarjolla keittoruokaa ja muita suupaloja. Sauna ja grillikatos täydensivät porukan viihtymistä. Kiitokset seuralle järjestelyistä. Pekka Kulmanen avustajineen luotsasivat pikku kisailuja ja yhdessäoloa.

Matkaa kertyi valtateitä pitkin noin 230 km. Sisämaassa pakka-

nen pysyi -10 asteen lukemissa ja keli moitteettomana. Ei ollut tarvetta levittää suolahiekoja. Talven tapojen mukaan säätila heitti kuitenkin rajusti. Rannikolta lähteneet joutuivat alijäähtyneeseen vesisateeseen, vaikka oli reilusti pakkasta. Säätilojen ihmeellisyyksiin on saatu tottua.

Pyörällä liikkeelle lähdössä on pysyvä talviongelma. Pikkuteitä ei hiekoita kukaan, joten lähimmälle valtatielle pitää selvittää jäätynyttä ja ajourille kulunutta tietä pitkin. Toinen pulma on huoltamoiden pihamaalla. Vilkas liikenne tallaa lumen suolahiekan myötä kummalliseksi sohjok-

si. Kahvitauelle on kyllä muutoin käypää talvista tilausta. Käsineet on kiva saada lämpimäksi. Kahvojen lämmittimet ovat hyvä varuste matkalla.

Joukkueteltoissa menee ihan hyvin, kun kamina pysyy lämpimänä. Kipinämikron virka tapaa olla vähän venyvä käsite. Kylmä valtaa teltan nopeasti. Talkooperiaatteella kaminaa ruokittiin, jotta nukkumiseen jäi aikaa. Pulma muodostui siitä, että ei huomattu tyhjentää kaminasta tuhkaa pois. Klapien lisääminen vaikeutui ja samalla lämpötalous ei toiminut kunnolla.

| Lähtöamuna lumentomu kuorrutti kalustot. Tiellä lumi pölyysi, mutta ei haitannut pahoin kotimatkaa.

| Viimeinen taukopaikka Länkipohjan Nesteellä.

Jäätynyt maa on talven seurauksia. Telttakeppien reikiä porattiin koneella. Sille tuli myös erikoistehtävä, sillä erään teltan lattialle kamina sulatti vesilätäkön. Sitä pyrittiin hävittämään porareikien avulla. Tiedossa ei ole, miten hyvin suunnitelma onnistui. Järjestäjät olivat varanneet telttojen pohjalle lämpöeristämättöjä. Ne eristävät maasta huokuvaa kylmää.

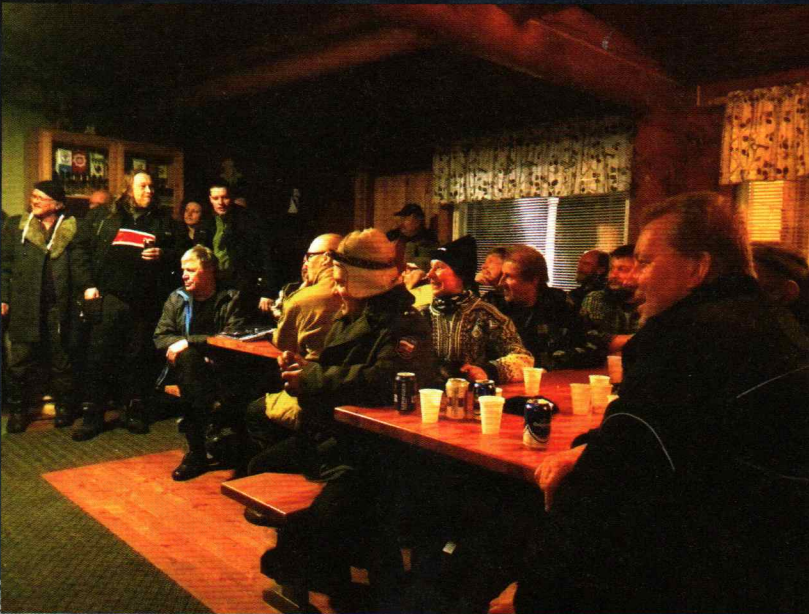
Kilpailulaji tarjosi kannustusjoukoille oikeasti energiaa. Ampumahiihdossa joukkue käytti 3 x 3 suksia. Joukkuehenki oli yleisesti koetuksella. Ampumapaikalla tähdättiin ritsalla olutpurkkeja. Ammuksina mutterit lensivät tyypillisesti ohi. Silloin joukkue joutui sakkokierroksille grillikotaa kiertämään.

Erilaisten palkintojen jaossa ilta kului majan mukavissa tiloissa. Karaokelaitteet herättelivät laulajia. Talven tunnelmaa ei tarvinnut etsiä. Se tuli kaikkien mukana itsestään. Enduropyörillä moni ajoi pieniä teitä pitkin. Sivuvaunupyörillä kulkee tavaroita. Täälläkin oli paikalla tutuksi käynyt saksalainen Zeus-sivuvaunupyörä.

Pienet nastat auttoivat valtateillä minua matkan teossa. Luminen tie rallipaikalle vaati tarkkaavaisuutta. Talvisää ei pelota uskollista talviralliporukkaa.

| Kosken Eränkävijöiden majassa on kaikki tarpeellinen, AV laitteet, karaokekoneet, keittiö, vierastilat. Isokin joukko viihtyy.

| Porakoneella tehtiin telttakeppien reikiä. Poralle oli tarvetta eräässä teltassa kun kamina sulatti pohjalle vesilätäkön. Veden toivottiin katoavan maahan porareikien avulla. Teltoille oli aurattu avara kenttä ja liikkuminen vaivatonta.

| Viimeinen osuus kotimatkaa
Länkipohjasta kotiin 10 km
jäätikköä pitkin. Hiekoitus ei
ulotu pikkuteille.

Motoristi Survival

19.-20.5.2018 Laukaa

All inclusive!

Jäsenet 205 €

Ei-jäsenet 235 €

Alle 18v 85 €

Koulutusta, keskustelua,
ajelua, saunaa - Moottoripyöräilyä!

MP-KOULUTUSTA

www.motoristisurvival.fi

Motoristi 2/2018

ilmestyy viikolla 22.

Aineiston palautus 15.5.2018

**UUSI HALLITUS,
AJOKAUDEN ALKU,
JÄSENEDET...**

AINEISTON LÄHETTÄMINEN

Toimituksemme oikolukee kaikki tekstit ja käsittelee kuvat lehteen sopiviksi. Lähetäthän kuvat mieluiten täysikokoisina ja muokkaamattomina.

Jokainen Motoristi-lehti tarvitsee myös kanteensa kuvan. Jos siis kamera pysyy kädessä paremmin kuin kynä, otamme mielellämme myös pelkkiä kuvia vastaan. Pystykuva on aina hepompi asetta kuin vaakakuva.

MAINOSTAMINEN LEHDESSÄ

Lehteä lukee suuri joukko intohimoisia moottoripyöräilijöitä. Voit mainostaa lehdessämme alkaen 90 euroa. Tarkemman hinnaston ja ilmoituskoot löydät osoitteesta www.mp69.fi

motoristi@mp69.fi

**LEHDESSÄ MUKANA
VUOSIKOKOUSKUTSU!**

MAX 22

**Nuorten motoristien
rata-ajoviikonloppu Pesämäellä!**
Hinta sisältää majoituksen, ratavuokran,
hieman koulutusta, sekä aamupalan.

75 €

21.-22.7.2018